Intervju sa Suzanom Furjan, poznatom varaždinskom rukometašicom.

"Trenutno mi rukomet predstavlja život"

Suzana Furjan još se od malih nogu počela baviti rukometom. Već 16 godina trenira u varaždinskom klubu Koka. Zajedno sa svojim timom osvojila je mnogo nagrada i priznanja.

Kada ste se odlučili baviti tim sportom?
Ja sam počela rukomet igrati sa 8 godina. Jedan trener je došao u školu pokazati neke rukometne elemente i tada je rekao za par nas da se priključimo rukometu. Od tada sam već 16 godina u rukometu.

Tko Vam je bio uzor?
Moj uzor je bio Ivano Balić.

Tko Vam je bio najveća podrška?
Najveća podrška su mi bili roditelji.

Što za Vas predstavlja taj sport?
Trenutno mi rukomet predstavlja život. Osim što igram, radim u klubu kao tajnica tako da mi se cijeli život vrti oko rukometa.

Jeste li ikad željeli odustati?
Da, puno puta, ali je ljubav prema sportu sve nadjačala.

Imate li još neke hobije osim tog sporta?
Nemam.

Koliko često trenirate?
Treniram svaki dan i još dodatno dva puta tjedno po dva sata u teretani.

Koje Vam je najbitnije priznanje/medalja/pehar?
Zadnje dvije godine smo osvojile 3. mjesto u prvoj ligi. To je stvarno bilo jedno od značajnijih uspjeha jer to klub nije osvojio zadnjih 12 godina.

Jeste li ostvarili svoj životni cilj?
Još nisam.

Intervju s Alenom Remarom, svjetskim juniorskim prvakom u streličarstvu.

"Srušio sam rekord koji je stajao 38 godina"

Alen se od svojih malih nogu zainteresirao za streličarstvo. Uz podršku svojih roditelja, uspio je ostvariti svoj san te se danas profesionalno bavi streličarstvom.

Kada ste se odlučili baviti tim sportom?
To je bilo početkom 2012., imao sam 12 godina i išao sam s obitelji u Zelendvor. Tamo su ljudi pucali i pozvali su me da probam. Dobro mi je išlo pa su mi rekli da se počnem time baviti.

Tko Vam je bio uzor?
Na početku nisam imao uzor jer mi je to sve bilo nepoznato, a kasnije mi je uzor postao trener jer je on isto bio najbolji u Hrvatskoj.

Tko Vam je bio najveća podrška?
Na početku su mi bili roditelji, a ostali su i dan danas.

Što za Vas predstavlja taj sport?
Trenutno se profesionalno bavim tim sportom, imam naslov profesionalnog sportaša, još sam školarac i pokušavam doći do nekog značajnijeg mjesta da mogu više zarađivati i da mogu od toga živjeti.

Jeste li ikad željeli odustati?
Ne, jer nije fora.

Imate li još neke hobije osim tog sporta?
Naravno da nemam.

Koliko često trenirate?
Svaki dan pucam osim subotom jer nedjeljom obično imamo turnir.

Kako ste osvojili državni rekord?
Na distanci od 60 metara od mogućih 300 krugova pogodio sam 282 kruga i time oborio juniorski i seniorski državni rekord. Zanimljivost ovog tradicionalnog takmičenja je da u kasnijoj fazi natjecanja nema klasičnog raspucavanja, već streličari gađaju jaje na određenoj udaljenosti. I tu sam bio ponovo najprecizniji u apsolutnoj kategoriji, te već drugi put za redom odnio nagradu u obliku male „Zlatne strijele“.

Koje Vam je najbitnije priznanje/medalja/pehar?
To je jako teško pitanje. Imam puno državnih rekorda i imam jedan rekord koji je stajao 38 godina i ja sam ga srušio. Svjetski juniorski prvak sam i osvojio sam 3. mjesto na europskom juniorskom prvenstvu. Tri puta za redom sam srednji europski prvak i prvi čovjek u Hrvatskoj koji je olimpijskim lukom uzeo titulu s nekog velikog natjecanja.

Jeste li ostvarili svoj životni cilj?
Ne.

Intervju s Bornom Horenecom, poznatim varaždinskim rukometašem.

"Rukomet je za mene jedino što volim raditi!"

Alen se počeo baviti rukometom u Vidovcu gdje još uvijek trenira. Prijatelji i roditelji su mu uvijek podrška. Cilj mu je igrati u reprezentaciji.

Kada ste se odlučili baviti tim sportom?
Počeo sam se baviti rukometom sa 7 godina. Bio sam prvo golman, a sad sam igrač.

Zašto ste se odlučili baš za taj sport?
Cijela obitelj mi je bila u rukometu, pa sam onda i ja počeo.

Tko Vam je bio uzor?
Uzor mi je bio Nikola Karabatić.

Tko Vam je bio najveća podrška?
Moja najveća podrška su bili prijatelji i roditelji.

Što za Vas predstavlja taj sport?
Za mene je to trenutno jedini hobi koji volim i to jedino volim raditi.

Jeste li ikad željeli odustati?
Nikad, od rukometa nikad.

Imate li još neke hobije osim tog sporta?
Ne.

Koliko često trenirate?
Svaki dan od 6 do 7 sati.

Koje Vam je najbitnije priznanje/medalja/pehar?
Trenutno ništa nemam.

Jeste li ostvarili svoj životni cilj?
Još nisam, ali želio bih igrati u hrvatskoj reprezentaciji.

Intervju sa Sinjankom Silvijom Masnić, poznatom varaždinskom rukometašicom.

"Rukomet me izgradio kao osobu"

Rukometom se bavi već 13 godina. S neobičnim razlogom rodila se nova ljubav prema rukometu.

Kada ste se odlučili baviti tim sportom?
Rukometom sam se počela baviti 2005. godine.

Zašto ste se odlučili baš za taj sport?
Zato što sam bila jako mršava i nerazvijena i onda su moji roditelji odlučili da bi bilo dobro da se bavim rukometom da bi se malo razvila.

Tko Vam je bio uzor?
Uzor mi je bio Daniel Narcis, bivši francuski rukometaš.

Tko Vam je bio najveća podrška?
Podrška mi je bila obitelj, i evo danas dečko.

Što za Vas predstavlja taj sport?
Drago mi je da sam se odlučila za rukomet jer sam upoznala puno prijatelja. Prođeš nešto, a i mislim da me rukomet izgradio kao osobu.

Jeste li ikad željeli odustati?
Ne.

Imate li još neke hobije osim tog sporta?
Imam, šminkanje.

Koliko često trenirate?
Svaki dan navečer i dva puta tjedno idem u teretanu. Vikendom imamo utakmice.

Koje Vam je najbitnije priznanje/medalja/pehar?
Najbitnije priznanje mi je bilo kada sam dobila nagradu za najbolju sportašicu grada Sinja.

Jeste li ostvarili svoj životni cilj?
Još nisam.

Hana Šobak
Nadja Hudek
Lana Peharda
8.a